

razvoj tukajšnjega življenja v stoletjih od živinoreje do poljedelstva in obrtstva v pokorščini do mogotcev na gorah, v veri na Vsemogočnega nad gorami; vidimo tudi promet domačih izdelkov s tujimi, med malim in širnim svetom, in povečujemo previdnost Onega, ki vse tako modro vlada in vodi k blaginji.«

V resnici toliko prirodnih krasot, toliko častitih starin, toliko mnogoličnosti

v enoti in enote v mnogoličnosti, tolike neprisiljene prijetnosti in preproste zabave v tako ozkem okviru ne najdeš daleč na okoli. Potrtega duha ti razvedruje neizerpni zaklad kamniškega bajeslovja. Bajke o jezeru, o ajdovskem templju na Malem gradu, o enookem maliku v njem, o zmaju v bistriški dolini, o junaku Vrtomiru, o zakleti Veroniki itd. še sedaj živé med starimi ljudmi, a žal, s sedanjim rodom

Tunjice. (Po fotografiji.)

izginejo menda za vselej v morje pozabljivosti. Čisti, sveži planinski zrak miri razdražene živce in krepi bolešno telo. V to svrho imaš kopico prijaznih sprehajališč na vse strani: proti Stranjam, Mekinam, Nevljam, na Stari grad, na Mali grad, po kamniškem polju na južni strani, na Žale, proti Tunjicam itd.

Tunjice so sicer neznatna, a po hribih in doleh razpršena vas pičlo uro od Kamnika na zahod. Vrh zelenega

holma se dviga krasna farna cerkev, posvečena sv. Ani. Sezidal jo je leta 1762. slavni blagodarnik slovenski Peter Pavel Glavar. Cerkev je pristna središčna stavba, izdelana popolnem po vzorcu cerkve sv. Neže v Rimu. Zanimivo je, da se s tega holma, ki je primeroma jako nizek, vidi na razne strani do 70 cerkvic po hribih in dolinah.

Med sprehajališči se odlikujeta zlasti gozd za Zapricami z Vrtaljco in